

GAZETTE

DE

MIDDELBOURG,

Jeudi 25 Avril.

MIDDELBURGSCHE

COURANT,

Donderdag 25 April.

D A N E M A R K.

COPENHAGUE le 31 mars. La Gazette de la cour publie aujourd'hui le rapport suivant:

Depuis longtemps on se proposait d'attaquer l'île d'Anholt, occupée par les Anglais, et dans laquelle on a construit un fort. L'année dernière, les vaisseaux de guerre ennemis ayant gardé leur station jusqu'au commencement de l'hiver, les glaces empêchèrent l'exécution de ce plan. Au commencement de ce printemps, on reprit le projet, mais les glaces continuèrent encore, dans les premiers jours du mois de mars, les chaloupes canonnières destinées à cette expédition. Ce ne fut que le 23 mars que la flottille et les bâtimens de transport purent être rassemblés dans la baie de Gierrild. On fit reconnaître l'île; il ne s'y trouva en station qu'un schooner. On apprit que l'île n'était pas fortifiée dans son entier, mais seulement le Phare. On forma donc le plan de débarquer pendant la nuit, et donner dès la pointe du jour l'assaut au fort du Phare, pendant que les chaloupes canonnières le canonneraient par derrière, attendu qu'un siège en règle était impossible.

Le 26, il partit du golfe de Gierrild douze chaloupes canonnières et douze transports. Le 27, à quatre heures du matin, les troupes débarquèrent à Anholt dans le meilleur ordre. Le lieutenant de vaisseau Charles Holsten marcha le long du rivage avec 230 matelots; mais il fut malheureusement découvert par une troupe de cavalerie. L'ennemi se jeta à la tête dans le fort; on ne put pas le couper. Le brave lieutenant Holsten le suivit, donna l'assaut; mais fut repoussé. Le major Melsted se mit à la tête de 60 hommes qu'il avait sous ses ordres: réuni au capitaine Prydz avec 130 hommes, et aux matelots sous le lieutenant Holsten, il fit un assaut général: il ne fut pas plus heureux que la première fois.

Sur ces entrefaites, la flottille avait doublé le Phare et ouvert contre le fort un feu vif et bien soutenu. Les troupes irritées par la perte qu'elles avaient éprouvée, entreprirent un nouvel assaut. Le major Melsted attaqua d'un côté, et le lieutenant Holsten de l'autre. Déjà les ouvrages extérieurs étaient pris; déjà les troupes s'apprêtaient à escalader les remparts, qui étaient très-élevés, lorsque plus de 40 pièces de canon tombèrent sur elles une grêle de mitraille. Le major Melsted termina sa carrière honorable à la tête de ses troupes. Le capitaine Prydz prit le commandement, rallia les troupes sous le feu meurtrier, et renouvela l'attaque.

On boulevarda les deux fambes du capitaine Prydz, un autre fut le lieutenant Holsten, qui était à la tête des matelots.

On fut alors que les chaloupes canonnières trouvées devant elles un fossé profond qui leur avait servi de défense; se virent obligées de se replier devant le redoutable feu de mitraille. La retraite se fit dans le meilleur ordre possible, quoiqu'une batterie d'artillerie à cheval sortit du fort et les poursuivit. Tout à coup on vit paraître une frégate ennemie qui venait du Nord, et qui tournait l'île par le Sud. Un brick arriva par l'Ouest, et un schooner par le Sud. Les chaloupes canonnières ne pouvant plus tenir la mer, on y embarqua tout ce qu'on put des troupes restées; et comme les transports ressemblaient beaucoup aux chaloupes, on donna à ceux-ci de se diriger sur le golfe de Slesvold, afin d'éviter à leur poursuite la frégate ennemie, et de sauver par là les chaloupes canonnières et les troupes qui y étaient embarquées.

La tempête grossissait, et la mer, devenue trop haute, ne permettait plus de penser à engager un combat sur mer. On donna donc aux chaloupes l'ordre de se dispenser et de chercher la terre la plus voisine. Huit chaloupes canonnières qui étaient assez près les unes des autres mirent le cap sur le Jutland, les quatre restantes s'engagèrent avec le brick et le schooner ennemis; ils les arrêtèrent avec beaucoup de bravoure, et les engagèrent à diverses manœuvres sur plusieurs points de vent. L'une de ces chaloupes est revenue; on ignore encore le sort des trois autres.

Quoique cette expédition ait été malheureuse, l'ennemi ne se vante pas d'une victoire facile; les chaloupes en se retirant, virent le schooner, maltraité par leur feu, se retirer sur les côtes de l'île. Outre les trois commandans de nos troupes, plusieurs offi-

D E N E M A R K E N.

COPENHAGUE den 31 maart. De hof-courant behelst heden het volgend rapport:

Reeds lang was men voornemens het eiland Anholt, doot de Engelschen bezet, en op welk zij een sterke heilighen ogerige, aan te vallen. In het vorig jaar, de vijandelijke scheepswaardie tot bij den aanvang van den winter bewaard hebbende, belette de hof de uitvoering van dit ontwerp. In het begin van het voorjaar hervatte men de plan, doch het ijs hield nog in de eerste dagen van de maand maart de kanonneerbotten, tot deze expeditie bestemd, tegen. Het was eerst den 23 maart, dat de flottille en transportschepen in den baai van Gierrild verzameld konden worden. Men deed het eiland verkennen; er was slechts een schooner gestationeerd. Men vernam, dat het eiland niet versterkt was, maar slechts de Vuurtoren. Men smeedde dus het ontwerp, gedurende den nacht te ontschepen en het krieken van den dag den Vuurtoren te bestormen; terwijl de kanonneerbotten van achteren derzelven zouden beschieten, daar een geregeld beleg onmogelijk was.

Den 26 vertrokken er van de golf van Gierrild twaalf kanonneerbotten en twaalf transportschepen. Den 27, ten vier uren des ochtends, ontscheepten de troepen in de beste orde te Anholt. De scheeps-luitenant Charles Holsten marcheerde met 230 matroozen langs den oever; doch hij werd ongelukkig door eene patrouille cavalerie ontdekt. De vijand wierp zich met overhaasting in het fort; het was niet mogelijk hem af te snijden. De dapper luitenant Holsten vervolgde hem en ving den storm aan; doch hij werd terug gedrongen. De major Melsted stelde zich aan het hoofd van 60 man; die hij onder zijne bevelen had met den kapitein Prijdz en 150 man, en met de matroozen onder den luitenant Holsten vereenigd, beproefde hij eenen algemeenen storm; hij was niet gelukkig, dan de eerste maal.

Terwijl dit gebeurde, was de flottille den Vuurtoren omgezeild en had tegen het fort een zeer levendig en wel onderhouden vuur gepend. De troepen, aangevuld door het verlies, hetwelk zij ondervonden hadden, ondernamen op nieuw eenen storm. De major Melsted viel aan den eenen kant en de luitenant Holsten aan den anderen kant aan. Reeds waren de buitenwerken bemagtigd; reeds maakten zich de troepen gereed tot het beklimmen van den muur, die zeer hoog was, toen meer, dan 40 stukken geschut op hen een hagel van schroot brachten. De major Melsted eindigde zijne eervolle loopbaan aan het hoofd zijner troepen. De kapitein Prijdz nam het bevel op zich, verzamelde de troepen onder het moordadig vuur, en hernieuwde den aanval.

Een kogel nam den kapitein Prijdz, zijne beide beenen weg; een ander doodde den luitenant Holsten, die zich aan het hoofd der matroozen bevond.

Toen was het, dat de troepen, nog eene diepe gracht voor zich gevonden hebbende, welke men had moeten overtrekken, zich genoodzaakt zagen, voorbij het verlies van de boot voort te trekken. De dapperste artillerie in de best mogelijke orde, hoewel de batterij tijdens artillerie uit het fort kwam en hen vervolgde. Een klaps zag men een vijandelijk fregat te voorschijn komen, van het Noorden, en hetwelk het eiland ten Westen ontfleevend; een brick kwam uit het Westen, en een schooner uit het Zuiden. De wind wafelde aan; de kanonneerbotten ronden niet langer te houden, men scheeptte er van de overblijvende troepen af op de transportschepen, en dewijl de transportschepen veel na sloepen geleken, gaf men dezen bevel, op de golf Slesvold koers te houden, ten einde het vijandelijk fregat hen achter te zien zeken, om, alzo de kanonneerbotten bevonden de zich daarop bevindende troepen, te redden.

De storm nam toe, de zee al te hoel geworden, gedoogde niet meer aan een zeegevecht te denken. Toen gaf men aan de sloepen bevel, zich te verspreiden en de naastbij gelegen wal te zoeken. Acht kanonneerbotten, welke vrij dicht de eene bij de andere lagen, wendden de haven naar Jutland; de vier overblijvende sloepen met de vijandelijke brick en schooner, hielden dezelve met de grootste dapperheid aan, en wikkelden hen in verschillenden manoeuvres, de overblijvende windstreken. Eene dezer booten is teruggekomen; het lot der drie overigen is nog onbekend.

Hoewel deze expeditie ongelukkig uitgevallen is, zal de vijand niet op eene gemakkelijke overwinning kunnen pogchen; de booten zagen, bij haren terugtocht, de schooner, door hun vuur geteisterd, op de kusten van het eiland retireren. Behalve de drie bevelhebbers onzer

Men heeft tot dat einde men te doen darde Wormen... Reeds lang was men voornemens het eiland Anholt, doot de Engelschen bezet, en op welk zij een sterke heilighen ogerige, aan te vallen. In het vorig jaar, de vijandelijke scheepswaardie tot bij den aanvang van den winter bewaard hebbende, belette de hof de uitvoering van dit ontwerp. In het begin van het voorjaar hervatte men de plan, doch het ijs hield nog in de eerste dagen van de maand maart de kanonneerbotten, tot deze expeditie bestemd, tegen. Het was eerst den 23 maart, dat de flottille en transportschepen in den baai van Gierrild verzameld konden worden. Men deed het eiland verkennen; er was slechts een schooner gestationeerd. Men vernam, dat het eiland niet versterkt was, maar slechts de Vuurtoren. Men smeedde dus het ontwerp, gedurende den nacht te ontschepen en het krieken van den dag den Vuurtoren te bestormen; terwijl de kanonneerbotten van achteren derzelven zouden beschieten, daar een geregeld beleg onmogelijk was. Den 26 vertrokken er van de golf van Gierrild twaalf kanonneerbotten en twaalf transportschepen. Den 27, ten vier uren des ochtends, ontscheepten de troepen in de beste orde te Anholt. De scheeps-luitenant Charles Holsten marcheerde met 230 matroozen langs den oever; doch hij werd ongelukkig door eene patrouille cavalerie ontdekt. De vijand wierp zich met overhaasting in het fort; het was niet mogelijk hem af te snijden. De dapper luitenant Holsten vervolgde hem en ving den storm aan; doch hij werd terug gedrongen. De major Melsted stelde zich aan het hoofd van 60 man; die hij onder zijne bevelen had met den kapitein Prijdz en 150 man, en met de matroozen onder den luitenant Holsten vereenigd, beproefde hij eenen algemeenen storm; hij was niet gelukkig, dan de eerste maal. Terwijl dit gebeurde, was de flottille den Vuurtoren omgezeild en had tegen het fort een zeer levendig en wel onderhouden vuur gepend. De troepen, aangevuld door het verlies, hetwelk zij ondervonden hadden, ondernamen op nieuw eenen storm. De major Melsted viel aan den eenen kant en de luitenant Holsten aan den anderen kant aan. Reeds waren de buitenwerken bemagtigd; reeds maakten zich de troepen gereed tot het beklimmen van den muur, die zeer hoog was, toen meer, dan 40 stukken geschut op hen een hagel van schroot brachten. De major Melsted eindigde zijne eervolle loopbaan aan het hoofd zijner troepen. De kapitein Prijdz nam het bevel op zich, verzamelde de troepen onder het moordadig vuur, en hernieuwde den aanval. Een kogel nam den kapitein Prijdz, zijne beide beenen weg; een ander doodde den luitenant Holsten, die zich aan het hoofd der matroozen bevond. Toen was het, dat de troepen, nog eene diepe gracht voor zich gevonden hebbende, welke men had moeten overtrekken, zich genoodzaakt zagen, voorbij het verlies van de boot voort te trekken. De dapperste artillerie in de best mogelijke orde, hoewel de batterij tijdens artillerie uit het fort kwam en hen vervolgde. Een klaps zag men een vijandelijk fregat te voorschijn komen, van het Noorden, en hetwelk het eiland ten Westen ontfleevend; een brick kwam uit het Westen, en een schooner uit het Zuiden. De wind wafelde aan; de kanonneerbotten ronden niet langer te houden, men scheeptte er van de overblijvende troepen af op de transportschepen, en dewijl de transportschepen veel na sloepen geleken, gaf men dezen bevel, op de golf Slesvold koers te houden, ten einde het vijandelijk fregat hen achter te zien zeken, om, alzo de kanonneerbotten bevonden de zich daarop bevindende troepen, te redden. De storm nam toe, de zee al te hoel geworden, gedoogde niet meer aan een zeegevecht te denken. Toen gaf men aan de sloepen bevel, zich te verspreiden en de naastbij gelegen wal te zoeken. Acht kanonneerbotten, welke vrij dicht de eene bij de andere lagen, wendden de haven naar Jutland; de vier overblijvende sloepen met de vijandelijke brick en schooner, hielden dezelve met de grootste dapperheid aan, en wikkelden hen in verschillenden manoeuvres, de overblijvende windstreken. Eene dezer booten is teruggekomen; het lot der drie overigen is nog onbekend. Hoewel deze expeditie ongelukkig uitgevallen is, zal de vijand niet op eene gemakkelijke overwinning kunnen pogchen; de booten zagen, bij haren terugtocht, de schooner, door hun vuur geteisterd, op de kusten van het eiland retireren. Behalve de drie bevelhebbers onzer

DE HOF-COURANT... De hof-courant behelst heden het volgend rapport: Reeds lang was men voornemens het eiland Anholt, doot de Engelschen bezet, en op welk zij een sterke heilighen ogerige, aan te vallen. In het vorig jaar, de vijandelijke scheepswaardie tot bij den aanvang van den winter bewaard hebbende, belette de hof de uitvoering van dit ontwerp. In het begin van het voorjaar hervatte men de plan, doch het ijs hield nog in de eerste dagen van de maand maart de kanonneerbotten, tot deze expeditie bestemd, tegen. Het was eerst den 23 maart, dat de flottille en transportschepen in den baai van Gierrild verzameld konden worden. Men deed het eiland verkennen; er was slechts een schooner gestationeerd. Men vernam, dat het eiland niet versterkt was, maar slechts de Vuurtoren. Men smeedde dus het ontwerp, gedurende den nacht te ontschepen en het krieken van den dag den Vuurtoren te bestormen; terwijl de kanonneerbotten van achteren derzelven zouden beschieten, daar een geregeld beleg onmogelijk was. Den 26 vertrokken er van de golf van Gierrild twaalf kanonneerbotten en twaalf transportschepen. Den 27, ten vier uren des ochtends, ontscheepten de troepen in de beste orde te Anholt. De scheeps-luitenant Charles Holsten marcheerde met 230 matroozen langs den oever; doch hij werd ongelukkig door eene patrouille cavalerie ontdekt. De vijand wierp zich met overhaasting in het fort; het was niet mogelijk hem af te snijden. De dapper luitenant Holsten vervolgde hem en ving den storm aan; doch hij werd terug gedrongen. De major Melsted stelde zich aan het hoofd van 60 man; die hij onder zijne bevelen had met den kapitein Prijdz en 150 man, en met de matroozen onder den luitenant Holsten vereenigd, beproefde hij eenen algemeenen storm; hij was niet gelukkig, dan de eerste maal. Terwijl dit gebeurde, was de flottille den Vuurtoren omgezeild en had tegen het fort een zeer levendig en wel onderhouden vuur gepend. De troepen, aangevuld door het verlies, hetwelk zij ondervonden hadden, ondernamen op nieuw eenen storm. De major Melsted viel aan den eenen kant en de luitenant Holsten aan den anderen kant aan. Reeds waren de buitenwerken bemagtigd; reeds maakten zich de troepen gereed tot het beklimmen van den muur, die zeer hoog was, toen meer, dan 40 stukken geschut op hen een hagel van schroot brachten. De major Melsted eindigde zijne eervolle loopbaan aan het hoofd zijner troepen. De kapitein Prijdz nam het bevel op zich, verzamelde de troepen onder het moordadig vuur, en hernieuwde den aanval. Een kogel nam den kapitein Prijdz, zijne beide beenen weg; een ander doodde den luitenant Holsten, die zich aan het hoofd der matroozen bevond. Toen was het, dat de troepen, nog eene diepe gracht voor zich gevonden hebbende, welke men had moeten overtrekken, zich genoodzaakt zagen, voorbij het verlies van de boot voort te trekken. De dapperste artillerie in de best mogelijke orde, hoewel de batterij tijdens artillerie uit het fort kwam en hen vervolgde. Een klaps zag men een vijandelijk fregat te voorschijn komen, van het Noorden, en hetwelk het eiland ten Westen ontfleevend; een brick kwam uit het Westen, en een schooner uit het Zuiden. De wind wafelde aan; de kanonneerbotten ronden niet langer te houden, men scheeptte er van de overblijvende troepen af op de transportschepen, en dewijl de transportschepen veel na sloepen geleken, gaf men dezen bevel, op de golf Slesvold koers te houden, ten einde het vijandelijk fregat hen achter te zien zeken, om, alzo de kanonneerbotten bevonden de zich daarop bevindende troepen, te redden. De storm nam toe, de zee al te hoel geworden, gedoogde niet meer aan een zeegevecht te denken. Toen gaf men aan de sloepen bevel, zich te verspreiden en de naastbij gelegen wal te zoeken. Acht kanonneerbotten, welke vrij dicht de eene bij de andere lagen, wendden de haven naar Jutland; de vier overblijvende sloepen met de vijandelijke brick en schooner, hielden dezelve met de grootste dapperheid aan, en wikkelden hen in verschillenden manoeuvres, de overblijvende windstreken. Eene dezer booten is teruggekomen; het lot der drie overigen is nog onbekend. Hoewel deze expeditie ongelukkig uitgevallen is, zal de vijand niet op eene gemakkelijke overwinning kunnen pogchen; de booten zagen, bij haren terugtocht, de schooner, door hun vuur geteisterd, op de kusten van het eiland retireren. Behalve de drie bevelhebbers onzer

Dier is de due de Bassano et le comte Darni, présens à l'empereur par le prince archi-chancelier de l'empire, ont prêté serment entre les mains de Sa Majesté en leurs nouvelles qualités. Le due de Bassano, qui étoit secrétaire d'état de l'empereur, est devenu ministre des relations extérieures, et le comte Darni remplacé dans le poste qu'il vient de quitter.

PARIS le 19 avril. Le 17 et 18 de ce mois l'impératrice a donné de nouvelles audiences, et a reçu les officiers et les dames de la maison de l'empereur, ainsi que le corps diplomatique. Le dernier de ces jours elle s'est promené, avec le jeune roi, sur la terrasse des Tuileries, du côté de la Seine.

La cour quitte demain Paris, et va s'établir à Saint-Cloud.

Aujourd'hui 19 avril. S. M. l'impératrice est allée à 8 heures en chapelle au palais des Tuileries, avec M. le comte de Rohan, premier-aumônier de S. M.

L'impératrice s'est rendue à cette cérémonie, précédée et suivie des officiers et dames de son service. Les cinq p. o/b. sont 74 fr. et les actions de la banque 1235 fr. 25 cent.

Dans l'*Almanach Impérial* qui vient de paraître pour l'année 1811, on y lit les noms du Roi de Rome, ainsi qu'il suit: **NAPOLÉON-FRANÇOIS-CHARLES-JOSEPH**, Prince Impérial, Roi de Rome, né le 20 Mars 1811.

ROTTERDAM le 22 Avril. On écrit de Colberg le 28 mars, qu'on a commencé à tirer un cordon de troupes sur les côtes de la Baltique, pour déjouer tout projet de descente que les Anglais pourroient tenter en Poméranie. Le port de Colberg est flanqué de sept batteries à fleur d'eau. On dit que ses préparatifs de défense seront encore augmentés par le renfort de quelques bataillons d'infanterie de l'intérieur au pays.

EXTRAIT du Décret Impérial rendu au Palais des Tuileries le 3 Avril 1811.

NAPOLÉON, Empereur des Français, Roi d'Italie, Protecteur de la Confédération du Rhin, Médiateur de la Confédération Suisse &c. &c. &c.

Nous avons décrété et décrétons ce qui suit:

Art. 1. Le Sieur **Roland**, ex-commissaire Général à Breda est nommé Commissaire Général de Police à Flessingue.

2. Notre Ministre de la Police Générale de l'Empire est chargé de l'exécution du présent Décret.

signé **NAPOLÉON**
 Par l'Empereur

Le Ministre Secrétaire d'Etat,
 signé **H. B. Duc DE BASSANO**
 Pour copie conforme.

Le Secrétaire Général de l'Empire,
 signé **FRANÇOIS DE ROVIGO**
 Pour l'Extrait conforme.

Le Conseiller d'Etat; Comte de l'Empire chargé de l'arrondissement de la Police Générale.
 signé **REAU**
 Pour copie conforme.

Le Secrétaire Général de l'Empire,
 signé **DUBOIS**

EXTRAIT van het Keizertlijk Decreet, gegeven in het Paleis der Tuileries den 3 April 1811.

NAPOLÉON, Keizer der Franschen, Koning van Italië, Beschermder der Confédération du Rhin, Mediator der Zwitsersche Confédération &c. &c. &c.

Wij hebben gedecreet en decreten hetgeen volgt:

1. De Heer **Roland**, geweest Commissaris te Breda, is benoemd tot Commissaris-generaal der Politie te Vlissingen.

2. Onze Minister van Generale Politie van het Rijk is belast met de uitvoering van dit Decreet.

Door den Keizer:
 De Minister Secretaris van Staat,
 geleekend **H. B. Hertog van BASSANO**
 De Staats-Raad, Rijksgraaf, belast met het 1ste Arrondissement van Generale Politie,
 geleekend **REAU**
 De Secretaris-generaal van l'Empire,
 geleekend **DUBOIS**

EXTRAIT van het Keizertlijk Decreet, gegeven in het Paleis der Tuileries den 3 April 1811.

NAPOLÉON, Keizer der Franschen, Koning van Italië, Beschermder der Confédération du Rhin, Mediator der Zwitsersche Confédération &c. &c. &c.

Wij hebben gedecreet en decreten hetgeen volgt:

1. De Heer **Roland**, geweest Commissaris te Breda, is benoemd tot Commissaris-generaal der Politie te Vlissingen.

2. Onze Minister van Generale Politie van het Rijk is belast met de uitvoering van dit Decreet.

Door den Keizer:
 De Minister Secretaris van Staat,
 geleekend **H. B. Hertog van BASSANO**
 De Staats-Raad, Rijksgraaf, belast met het 1ste Arrondissement van Generale Politie,
 geleekend **REAU**
 De Secretaris-generaal van l'Empire,
 geleekend **DUBOIS**

EXTRAIT van het Keizertlijk Decreet, gegeven in het Paleis der Tuileries den 3 April 1811.

NAPOLÉON, Keizer der Franschen, Koning van Italië, Beschermder der Confédération du Rhin, Mediator der Zwitsersche Confédération &c. &c. &c.

Wij hebben gedecreet en decreten hetgeen volgt:

1. De Heer **Roland**, geweest Commissaris te Breda, is benoemd tot Commissaris-generaal der Politie te Vlissingen.

2. Onze Minister van Generale Politie van het Rijk is belast met de uitvoering van dit Decreet.

Door den Keizer:
 De Minister Secretaris van Staat,
 geleekend **H. B. Hertog van BASSANO**
 De Staats-Raad, Rijksgraaf, belast met het 1ste Arrondissement van Generale Politie,
 geleekend **REAU**
 De Secretaris-generaal van l'Empire,
 geleekend **DUBOIS**

Dier is de due de Bassano et le comte Darni, présens à l'empereur par le prince archi-chancelier de l'empire, ont prêté serment entre les mains de Sa Majesté en leurs nouvelles qualités. Le due de Bassano, qui étoit secrétaire d'état de l'empereur, est devenu ministre des relations extérieures, et le comte Darni remplacé dans le poste qu'il vient de quitter.

PARIS le 19 avril. Le 17 et 18 de ce mois l'impératrice a donné de nouvelles audiences, et a reçu les officiers et les dames de la maison de l'empereur, ainsi que le corps diplomatique. Le dernier de ces jours elle s'est promené, avec le jeune roi, sur la terrasse des Tuileries, du côté de la Seine.

La cour quitte demain Paris, et va s'établir à Saint-Cloud.

Aujourd'hui 19 avril. S. M. l'impératrice est allée à 8 heures en chapelle au palais des Tuileries, avec M. le comte de Rohan, premier-aumônier de S. M.

L'impératrice s'est rendue à cette cérémonie, précédée et suivie des officiers et dames de son service. Les cinq p. o/b. sont 74 fr. et les actions de la banque 1235 fr. 25 cent.

Dans l'*Almanach Impérial* qui vient de paraître pour l'année 1811, on y lit les noms du Roi de Rome, ainsi qu'il suit: **NAPOLÉON-FRANÇOIS-CHARLES-JOSEPH**, Prince Impérial, Roi de Rome, né le 20 Mars 1811.

ROTTERDAM le 22 Avril. On écrit de Colberg le 28 mars, qu'on a commencé à tirer un cordon de troupes sur les côtes de la Baltique, pour déjouer tout projet de descente que les Anglais pourroient tenter en Poméranie. Le port de Colberg est flanqué de sept batteries à fleur d'eau. On dit que ses préparatifs de défense seront encore augmentés par le renfort de quelques bataillons d'infanterie de l'intérieur au pays.

EXTRAIT du Décret Impérial rendu au Palais des Tuileries le 3 Avril 1811.

NAPOLÉON, Empereur des Français, Roi d'Italie, Protecteur de la Confédération du Rhin, Médiateur de la Confédération Suisse &c. &c. &c.

Nous avons décrété et décrétons ce qui suit:

Art. 1. Le Sieur **Roland**, ex-commissaire Général à Breda est nommé Commissaire Général de Police à Flessingue.

2. Notre Ministre de la Police Générale de l'Empire est chargé de l'exécution du présent Décret.

signé **NAPOLÉON**
 Par l'Empereur

Le Ministre Secrétaire d'Etat,
 signé **H. B. Duc DE BASSANO**
 Pour copie conforme.

Le Secrétaire Général de l'Empire,
 signé **FRANÇOIS DE ROVIGO**
 Pour l'Extrait conforme.

Le Conseiller d'Etat; Comte de l'Empire chargé de l'arrondissement de la Police Générale.
 signé **REAU**
 Pour copie conforme.

Le Secrétaire Général de l'Empire,
 signé **DUBOIS**

EXTRAIT van het Keizertlijk Decreet, gegeven in het Paleis der Tuileries den 3 April 1811.

NAPOLÉON, Keizer der Franschen, Koning van Italië, Beschermder der Confédération du Rhin, Mediator der Zwitsersche Confédération &c. &c. &c.

Wij hebben gedecreet en decreten hetgeen volgt:

1. De Heer **Roland**, geweest Commissaris te Breda, is benoemd tot Commissaris-generaal der Politie te Vlissingen.

2. Onze Minister van Generale Politie van het Rijk is belast met de uitvoering van dit Decreet.

Door den Keizer:
 De Minister Secretaris van Staat,
 geleekend **H. B. Hertog van BASSANO**
 De Staats-Raad, Rijksgraaf, belast met het 1ste Arrondissement van Generale Politie,
 geleekend **REAU**
 De Secretaris-generaal van l'Empire,
 geleekend **DUBOIS**

EXTRAIT van het Keizertlijk Decreet, gegeven in het Paleis der Tuileries den 3 April 1811.

NAPOLÉON, Keizer der Franschen, Koning van Italië, Beschermder der Confédération du Rhin, Mediator der Zwitsersche Confédération &c. &c. &c.

Wij hebben gedecreet en decreten hetgeen volgt:

1. De Heer **Roland**, geweest Commissaris te Breda, is benoemd tot Commissaris-generaal der Politie te Vlissingen.

2. Onze Minister van Generale Politie van het Rijk is belast met de uitvoering van dit Decreet.

Door den Keizer:
 De Minister Secretaris van Staat,
 geleekend **H. B. Hertog van BASSANO**
 De Staats-Raad, Rijksgraaf, belast met het 1ste Arrondissement van Generale Politie,
 geleekend **REAU**
 De Secretaris-generaal van l'Empire,
 geleekend **DUBOIS**

EXTRAIT van het Keizertlijk Decreet, gegeven in het Paleis der Tuileries den 3 April 1811.

NAPOLÉON, Keizer der Franschen, Koning van Italië, Beschermder der Confédération du Rhin, Mediator der Zwitsersche Confédération &c. &c. &c.

Wij hebben gedecreet en decreten hetgeen volgt:

1. De Heer **Roland**, geweest Commissaris te Breda, is benoemd tot Commissaris-generaal der Politie te Vlissingen.

2. Onze Minister van Generale Politie van het Rijk is belast met de uitvoering van dit Decreet.

Door den Keizer:
 De Minister Secretaris van Staat,
 geleekend **H. B. Hertog van BASSANO**
 De Staats-Raad, Rijksgraaf, belast met het 1ste Arrondissement van Generale Politie,
 geleekend **REAU**
 De Secretaris-generaal van l'Empire,
 geleekend **DUBOIS**